

VENTILATION, vänntilatschón, f. 3. 1) Luftens rening genom vädervexlingsmaskin. — 2) Pröfning. Jfr. *Ventilera*.

VENTILERA, vänntilära, v. a. 1. (lat. *Ventilare*, fläkt) Pröfva värdet af åtskilliga ting och derefter afsöndra det bättre från det sämre. *V. en fråga, ett ämne*, betrakta dem från alla sidor, skärskåda dem. — *Ventilering*, f. 2.

VENUS, vénuus, nom. prop. f. (genit. *Veneris*) 1) Kärleksgudinnan, hos Romarne. *Veneris hår*, en art Bladornbunke, som användes i medicinska siraper. *Adianthum Capillus Veneris*. — 2) (fig.) Sinlig kärlek. — 3) (astr.) En af planeterna i vårt solsystem.

VENUSSNÄCKA, vénuus-snäcka, f. 1. En art petrificerad snäcka.

VEPA, v. a. 1. o. 2. Se *Svepa, Linda*.

VERANDA, verända, f. 1. (ital.) Framtill öppen utbyggnad längs väggen af ett landthus, der man under tak kan njuta frisk luft.

VERATRIN, --i'n, m. sing. (kem.) En besk, giftig växtbas i Prустrot.

VERB, värrb, n. 3. (lat. *Verbum*, ord; gram.) Hvarje ord, som uttrycker begreppet af Verka, lida, ske eller vara. — *Syn.* Tidsord.

VERBAL, värrbäl, a. 2. (lat. *Verbalis*) 1) Som beträffar sjelfva orden. — *Motsats:* Real. — 2) (om översättningar) Bokstafvig, ord för ord. — 3) (gram.) Härledd af verb. *V-a substantiver*.

VERBUM, se *Verb*.

VERDA! värda ell. värddä, int. (t. *wer da?* hvem der?) Utrop af skildtvakter, då någon närmar sig.

VERIFICERA, v. a. 1. (af lat. *Verus* och *Facere*) Bestyrka riktigheten af något. *V. en räkning*, med bilagor bestyrka den.

VERIFIKATION, ---tschón, f. 3. 1) Bestyrkande af en saks riktighet. — 2) Bestyrkande bilaga till en räkning. [— cat.—]

VERITABEL, --áb'l, a. 2. (fr. *Véritable*, af lat. *Verus*, sann) Verklig, äkta, oförfalskad.

VERK, n. 3. 1) Hvad som blifvit frambragt, vare sig genom fysiska eller andliga krafter. *Guds v. V-et prisar mästarten. Det är hans v.*, han har gjort, instiftat det, är skulden dertill. — 2) Handling. I uttrycket: *Goda v. och gerningar*. — 3) Arbete, bearbetning, utförande, verkställighet. I några få talesätt; såsom; *Sätta i v-et*, företaga arbetet på, börja att utföra, verkställa något. *Hafva i v-et*, under arbete. *Lägga hand vid v-et*, sätta i verket; äfv. deltaga i arbetet på något, t. ex.: *Sjelf lägga hand vid v-et*. — 4) Alster af konst, isynn. skön konst, eller af snille, lärdom, vetenskap. Konstverk, Snilleverk. *Ett vetenskapligt v. Lärdt v. Denna tafta är ett v. af Rafael. Ett v. musik, symfonier. Ett musikaliskt v. Ge ut sina v. af trycket*. — I fråga om litterära alster brukas ordet endast för större arbeten af betydighet. — I plur. menas med *Verk* inbegreppet af allt hvad en skald, filosof, talare o. s. v. skrivit, t. ex. *Voltaires v.* — 5) Verklighet. För denna bem. endast i uttrycket: *I sjelfva v-et. Han är i sjelfva v-et fattig*, i verkligheten f. — 6) Maskin, inrättning, anstalt. *V-et i ett ur*, hjulverket. *Slagverk, Bageri-, Bryggeri-, Salpeterverk, Jernverk, Kopparverk, Saltverk*, m. m. — 7) Offentlig inrättning till förvaltning af vissa statens angelägenheter. *Publikt v. Han tjänar vid ett annat v. Gå in i ett af v-en*. Se f. ö. *Bankoverk, Statsverk, Kammarverk*. — 8) (fortif.) Ett af bröstvärn, grafvar, vallar m. m. sam-

mansatt helt, till skydd för en fästning eller ett läger. *Öppna v.*, som icke helt och hållet innesluta det förskansade stället. *Slutna v.*, som på alla sidor omgifva det.

VERKA, v. n. 1. I. 1) Säges om hvarje ytt-ring af en orsak till frambringande af en verkan. *Hafva*, utöfva verkan, inflytelse. *Medlet v-r icke. Flera omständigheter v-de mot framgången af detta företag. Det v-r till sinnets lugnande. Ingenting v-r på honom. Denna skrift v-de mycket på sinnena. Det v-de, att vi kommo för sent*. — 2) (om person) a) Använda sina bemödanden i och för något ändamåls vinnande. *Han v-de mycket till upplysningens allmän-nare spridande. V. för, emot någon*, bemöda sig för ens bästa, till ens skada, eller för att tillintetgöra ens afsigter, planer, o. s. v. — b) (med prep. *på*) *Hafva* inflytelse. *Han v-r mycket på honom*. — *V. a.* Såsom orsak leda till, frambringa, åstadkomma, medföra. *V. en för-ändring. V. godt, ondt. Det v-de så mycket, att vi kommo för sent*. — *Syn.* Beverka, Orsaka, Förorsaka, Frambringa, Åstadkomma, Medföra, Föranleda, Tillvägbringa, Ävägbringa. — *V-nde*, part. pres. Som verkar. *V. orsak. Ett föga v. medel. Han är mycket v.*, har mycken inflytelse, förmår mycket.

VERKA, v. a. 1. II. *V. upp en hästhof*, se *Afverka*, bem. 3.

VERKAN, f. sing. indef. Påföljden af en verkn-ing; förändring, frambragt till följe af en orsak, genom en kraft. *Brukas* både i fysisk och and-lig mening. *Luftens skadliga v. V. af ett läkemedel. Den örten har den v. att gifva öppet lif. Hans tal hade den v., att alla lif-vades af mod. Göra v. ell. göra sin v.*, verka på det sätt som äsyftats. *Medlet gjorde sin v., sin goda, fulla v. Det gjorde ingen v., var utan v., utan all v., hade ingen v. Denna föreställning gjorde v. på honom*. — *Syn.* Följd, Påföljd, Inverkan, Effekt.

VERKANDE, n. 4. Se *Verkning*.

VERKAR, m. 2. pl. (fisk.) Risgård med öpp-ning för mjerde eller ryssja.

VERKBLY, n. sing. Bly, hvars silfverhalt lönar mödan att afdrifva.

VERKBORD, n. 3. Bord, hvarpå något slags handtverksarbete förrättas.

VERKBRÅDE, n. 4. Hos vissa handtverkare, ett starkt bråde, hvarpå de skära till eller för-rätta andra slags arbeten.

VERKBÄNK, m. 3. Hos vissa handtverkare, bänk eller bord, hvarpå eller hvarvid de arbeta.

VERKE, se *Virke*.

VERKEHREN, färkärränn, s. sing. oböjl. (tyskt ord) Ett allmänt bekant sällskapsspel med brickor och tärningar.

VERKELIG, m. fl., se *Verklig*, &c.

VERKGESÄLL, m. 3. Gesäll, som på en verk-stad företräder mästartens ställe.

VERKHELGON, n. 3. (teol.) Verkhelig person.

VERKHELIG, a. 2. (teol.) Som sätter helgel-sen endast och allenast i goda verk och ger-ningar.

VERKHELIGHET, f. 3. Den falska förtrö-stan på vunen helgelse endast och allenast ge-nom goda verk och gerningar, utan en sann och saliggörande tro.

VERKHÄST, m. 2. Se *Arbetshäst*.

VERKJERN, n. 3. (hofsl.) Knif, hvarmed häst-hofven utverkas.

VERKLIG, a. 2. 1) Som finnes till. Ej in-